

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, 2009. június 24. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

A hivatalos személy által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntette miatt a vádlott ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság Katonai Tanácsa 2009. március 9. napján kihirdetett KB.II.47/2007/71. számú ítéletet **megváltoztatja**.

A szabadságvesztés büntetés végrehajtását 4 (négy) évi próbaidőre felfüggeszti.

A közügyektől eltiltás mellékbüntetését lefokozásra **enyhíti**.

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság Katonai Tanácsa a 2009. március 9. napján kihirdetett KB.II.47/2007/71. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki hivatalos személy által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntetében, ezért 1 évi börtönbüntetésre, 1 évi közügyektől eltiltásra, 50.000.-Ft pénzmellékbüntetésre és 5.617.-Ft összegű vagyonelkobzásra ítélte. Rendelkezett a pénzmellékbüntetés meg nem fizetése esetére, annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására, továbbá kötelezte a vádlottat 500.000.-Ft bünygyi költség megfizetésére, míg a fennmaradó 188.882.-Ft költséggel kapcsolatban megállapította, hogy azt az állam viseli.

A tárgyaláson a katonai ügyész fellebbezést jelentett be a vádlott terhére a szabadságvesztés súlyosítása érdekében. A vádlott felmentés érdekében fellebbezett, míg a védő elsődlegesen felmentésért, másodsorban enyhítésért jelentett be fellebbezést.

A katonai ügyész előterjesztette fellebbezésének írásbeli indokolását, amelyben indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg és a vádlottal szemben a bűncselekményre irányadó büntetési tételkeret határai között szabjon ki végrehajtandó szabadságvesztést.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség a Kf.IV.121/2008. számú átiratában a katonai ügyészi fellebbezést kiegészítéssel tartotta fenn. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg és a vádlott börtönbüntetését a Btk.87.§ (2) bekezdés c./ pontjának mellőzésével súlyosítsa, a közügyektől eltiltás tartamát emelje fel, egyebekben az ítéletet hagyja helyben. Észrevételezte a másodfokú ügyészség, hogy a katonai tanács tárgyalása során megszegte a Be. 301.§ (1) és (3) bekezdésében írt szabályokat, de ezzel csak ún. relatív eljárási szabálysértést valósított meg.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészségnek a nyilvános ülésen eljáró képviselője perbeszédében a katonai ügyészi fellebbezést a másodfokú ügyészi átiratban írt kiegészítéssel tartotta fenn, indítványát megismételte.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében mind elsődleges, mind másodlagos fellebbezését fenntartotta, azonban részletesen a felmentésre irányuló fellebbezését indokolta meg. Ebben az elsőfokú bíróságnak a mérlegelő, bizonyítékokat értékelő tevékenységét támadta. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság annak ellenére állapította meg a következetesen tagadó védenca bűnösségét, hogy a feljelentő a vádlottat a nyomozás során nem választotta ki az elétárt fényképek közül, illetve a tárgyaláson sem ismerte fel. A feljelentő feleségének vallomásai is tartalmazznak ellentmondásokat, így a vádlott öltözete, frizurája tekintetében. Mindketten rosszul írták le a határátkelőhelyet, ahol állításuk szerint bűncselekményt követtek el, és az utazásukkal kapcsolatban semmilyen, az útvonal tekintetében tájékozódásul szolgáló iratot nem tudtak bemutatni, továbbá az elkövetés helyes is vitatott volt. Ezért a védő elsődleges indítványként védenecének bizonyítottság hiányában történő felmentését kérte.

A vádlott az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy a nyári időszakban nincs olyan időpont, amikor csak egyetlen autó van a határátkelőhelyen, egyebekben csatlakozott a védője által előadottakhoz.

A bejelentett katonai ügyészi, vádlotti és védői fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Be. 348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján az első fokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy a katonai tanács ítélete megalapozott.

A vádlottnak és védőjének a felmentésre irányuló fellebbezése nem alapos.

A fellebbviteli bíróság egyetértett a másodfokon eljáró ügyészséggel abban, hogy az elsőfokú bíróság ún. relatív eljárási szabálysértést követett el akkor, amikor a Be. 301.§ (1) és (3) bekezdésében írt rendelkezéseket megszegve, anélkül mellőzte az iratok felolvasását - és csupán ismertette azokat -, hogy arra az érdekeltek egybehangzó indítványt tettek volna. Ezen mulasztás azonban nem volt lényeges hatással az eljárás lefolytatására, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, illetőleg a büntetés kiszabására, egyebekben a további eljárási szabályokat maradéktalanul betartotta.

A katonai tanács a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott mind a nyomozás, mind a tárgyalás során tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a tényállást a vádlotti vallomással szemben a feljelentő és különösen a feljelentő feleségének vallomása alapján állapította meg. A katonai tanács ítélete 3. oldalától 12. oldaláig megfelelő terjedelemben és részletességgel foglalkozott a bizonyítékok értékelésével, és logikus magyarázatát adta, hogy a vádlotti védekezést miért nem fogadta el. Ítéletében helytállóan hivatkozott arra, hogy a feljelentő és felesége mind a jogsegély keretében, mind a tárgyalás során egybehangzóan adták elő a történeteket, hogy mindketten a vádlottat beazonosítható módon leírták, a feljelentő felesége határozottan kiválasztotta a fényképek alapján a vádlottat, és a tárgyaláson is őt ismerte fel elkövetőként. Helytállóan hivatkozott a bíróság a terhelő vallomásokra és a vádlott bűnösségét alátámasztó bizonyítékokra, illetve körülményekre, így arra, hogy a lehetséges határátkelőhelyek közül az volt az egyetlen kétmegállásos átkelő, hogy kizárólag itt teljesített a belépő oldalon szolgálatot két határőr, illetve, hogy az adott napon szolgálatot teljesítők közül a személyleírás kizárólag a vádlottra illik rá. A katonai tanács eljárása során kétséget kizáróan tisztázta az elkövetés helyét, idejét, körülményeit és az elkövető személyét.

A Be. 351.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. A vádlott és a védő fellebbezésükben új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkoztak és valamely konkrét megalapozatlansági okot sem jelöltek meg. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott és mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta, így a vádlottnak és védőjének a bizonyítékok újraértékelésére és felülmérlegelésre, ezen keresztül a vádlott felmentésére irányuló fellebbezése eredményre nem vezethetett.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott bűnösségét a Btk.258/A.§ 2. pontjában írt értelmező rendelkezésre figyelemmel a Btk.250.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (3) bekezdés I. tétele szerint minősülő hivatalos személy által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntetében állapította meg.

A katonai ügyésznek a súlyosításra irányuló fellebbezése nem, de a védőnek az enyhítésre irányuló fellebbezése a következők szerint alapos.

A katonai tanács ítéletében helytállóan tárta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket és nem tévedett, amikor a törvénnyel korábban összeütközésbe nem került, két gyermek eltartásáról gondoskodó vádlottal szemben a Btk.87.§ (2) bekezdés c./ pontjában írt enyhítő rendelkezés alkalmazásával, a rendelkező részben írt börtönbüntetést szabta ki. Figyelemmel azonban a bekövetkezett jelentős időmúlásra - a bűncselekmény elkövetése óta három év eltelt - a másodfokú bíróság lehetőséget látott a Btk.89.§ (1) és (3) bekezdésében írt rendelkezések alkalmazására, és a szabadságvesztés végrehajtását 4 évi próbaidőre felfüggesztette. Ezzel együtt a közügyektől eltiltás mellékbüntetést - törvényi feltétel hiányában - lefokozás katonai mellékbüntetésre enyhítette, hiszen a vádlott a korrupciós bűncselekmény elkövetésével a rendfokozat viselésére és a beosztása további ellátására méltatlanná vált. Az elsőfokú bíróság a haszonszerzés végett bűncselekményt elkövető vádlottat törvényesen ítélte pénzmellékbüntetésre és helyesen határozta meg annak mértékét is, továbbá a Btk.77/B.§ (1) bekezdés e./ pontja alapján törvényesen alkalmazott vele szemben vagyonekobzást. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a vádlottal szemben alkalmazott joghátrányok így együttesen az enyhítés mellett is megfelelően szolgálják a Btk.37.§-ában írt büntetési célokat.

A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2009. június 24.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk. a tanács elnöke, Dr. Mészáros László hb. ezredes sk. előadó bíró, Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk. bíró

A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és a szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Budapest, 2009. június 24.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Kígyósi Józsefné
bírósági ügyintéző